

HOE MEER SLIJK, HOE MEER LEUTE

Wat doen de klein mannen het liefst als het geregend heeft?

Juist, door de plassen lopen en in de modder spelen.

Wat zegden de ouders toen?

Weer juist: “Doe da go...ve...d.. niet meer of ge vliegt in de kelder.”

Nu zeggen ze: “Kindjes, dat is niet flink hoor, dat zijn schoentjes van 300 euro.” Ja man.

Maar wat zegden sommigen van diezelfde kelderouders vijftien jaar later tegen hun moddertrappelaar? Weet ge het niet?

Wel: “Elie, zit alles in de camper? Dan zijn we weg, want ’t is een uur rijden. Ge kunt vandaag winnen want er ligt veel slijk!” U ziet het; vroeg begonnen is later een koers gewonnen!

December en januari zijn de uitgesproken ‘cyclocrossmaanden’ want de modder loopt van het tv-scherm af. Om de vier dagen minstens één grote tv-cross met alle vedetten aan de start.

Eerst de dames, dan de mannen en wij maar hopen dat ze moeten ploeteren door de modder. Niet schoon van ons, maar schoon om te zien, hoho.

De rensters en renners zeggen het zelf dat ze in een 'circus' zitten. Maar zeg eens eerlijk, in welke sport is dit anders?

De Romeinen hielden van 'brood en spelen' in de arena's, wij van de 'light versie'. De gladiatoren vochten voor hun leven, de atleten voor hun levensonderhoud. De toeschouwers oordeelden met hun duim, nu probeert men dat met het gieten van bier en de middenvinger, cogitatio mea. Maar het is een job als een ander en ge moogt op uw vijfendertig jaar al met pensioen.

Eigenlijk moeten we fier zijn want we hebben de beste crossers ter wereld. Niet één, maar een heel peloton.

Bij de dames maar één: Riberolle, ex- Française, het zonnetje in het peloton en ze spreekt na drie jaar beter Nederlands dan anderen die hier al dertig jaar zijn. Haar Frans is ook goed, hoho.

Op de grote wedstrijden komen er meer dan 10.000 fans, 8.000 langs het parcours en de rest in de biertenten en de VIP-tent, maar het is een prachtig spektakel, meer en meer !

In de jaren '50-'60 was alles nog meer amateuristisch: de meeste crossen waren landelijk en de grote vedetten concentreerden zich meer op de grote wedstrijden waarvan de helft in het buitenland betwist werd.

Wij hadden die tijd meer semiprofs zoals Berten Van Damme die ook bloemist was. Toch werd hij zes maal Belgisch kampioen, twee maal wereldkampioen, behaalde hij vierhonderd overwinningen en had de naam 'de leeuw van Laarne' niet gestolen.

Met de komst van de gebroeders De Vlaeminck, de De Bie's, Bert Vermeire, Liboton... was het continu oorlog met de buitenlanders van der Poel, Frischknecht, Zweifel, Longo...

Heden ten dage hebben wij het grootste leger, allemaal vrouwen en mannen die graag door de plassen liepen en op hun poep kregen maar er nu hun boterham mee verdienen. Sommigen een dikke met veel toespis, andere met alleen modder tussen. Om af te sluiten nog één vraag: 'Waarom herkent ge de echte crosssupporters?' ... Ze hebben botten aan!

Maar waarom herkent ge de vinkeniers in de massa?...

Ze roepen het hardst als de renners passeren, want dat is het enige uurtje dat ze dat eens mogen, want straks in het weer: “Stss”... en thuis ook.

Café ‘Het Koerswiel’ ademde koers uit, en in het bijzonder de cyclocross, want cafébaas Berten Kaers was ooit crosser geweest. Hij liep nog de hele dag met een lange koersbroek en koerstrui aan. Op zijn kalend hoofd een koersklakske met op de rechtstaande klep Berten K..

't Klakske was vijfentwintig jaar oud maar voor hem o zo belangrijk. Aan de muren hingen foto's van oude crossgoden en dus ook van hem, zonder god. Op iedere aankomstfoto eindigde hij kort na de winnaar en niet van de minsten.

Allee, zo moest het toch lijken maar de waarheid was anders want Berten zorgde er iedere cross voor dat hij net voor de aankomst gedubbeld werd en zo stond hij steeds op de foto in een zogezegd duel met de winnaar, hoho. Zelfs in de wedstrijden die toen op tv kwamen zei de reporter in de laatste ronde: “Hopelijk komt Berten Kaers plots niet opdagen in de laatste rechte lijn...” En ja, daar is hij, de man in de bijna witte trui met daarop café ‘Het koerswiel’. Hij doet het weer... Hoe doet hij dat steeds opnieuw...” Alle supporters van vroeger, nu tooghangers, wisten dat maar gunden hem zijn glorieverleden en zolang hij aan de bel trok zwegen ze voor dood en zegden met geheven pint: “Op den eeuwigen tweede. Santé!”

Berten had ook een zoon Karel, tweeëntwintig jaar, die koerste omdat hij moest van zijn pa. Hij kwam altijd aan maar soms was de winnaar al gewassen. Bert had hem al vol gestoken met vitamines en kwakzalvermiddelkes maar niets hielp. Het laatste wat hij kon doen was

hem in de cyclocross steken tot groot ongenoegen van zijn ma want die moddertruien wassen was een hel.

Wonder boven wonder reed hij daar regelmatig tussen de 10de en de 20ste plaats en hoe meer modder, hoe beter de plaats. Pa Bert begon te dromen en voor een plaats binnen de eerste vijf zou hij alles doen, maar wat? Tijdens een tv-cross zag hij dat de ene renner na de andere van de vélo moest want ze hadden een platte tube.

“Echt niet normaal”, zei de commentator en steeds rond dezelfde plaats. Waarschijnlijk iets in de ondergrond van het modderspoor waar iedereen in reed om wat grip te hebben... Bert had het gehoord en een duivelke zei in zijn oor: “Berten, slijkspoor, ondergrond, iets wat de tubes...” Hij was mee en de lepe coureur in hem kwam terug boven: dank u VRT. In de week daarop nam hij zijn Karel onder handen en zei dat hij op de plaats waar hij zou staan nooit in het slijkspoor mocht rijden maar er naast; eens anders doen dan de andere... En Karel knikte want anders vloog hij in de kelder. Neenee...

Zondag 18 november, grote cross in Boogscheute

Veertig deelnemers en niet van de minste. Nog twee ronden en Karel zit rond de tiende plaats. Plots duikt pa Berten op bij een modderige strook. Karel heeft het gezien en rijdt niet in het diepe modderspoor, zoals afgesproken. Pa steekt zijn duim op en... honderd meter verder staan er vijf van de kopgroep te voet; platte tube en lopen maar tot er iemand met een wiel staat want de ‘fietsenwissel’ bestond nog niet.

De volgende ronde opnieuw van hetzelfde en weer drie voetgangers. Karel wordt in de spurt geklopt maar staat op de foto. Nu als de echte tweede. De bel rinkelt in het koerswiel meerdere malen. In de gazet gaat het artikel over de platte banden en de meningen zijn verdeeld: volgens de ene slechte tubekwaliteit, volgens een andere slechte ondergrond en sabotage staat er ook bij maar dat vind iedereen ver gezocht.

De week daarop terug platte tubes aan de lopende band. Karel wint zelfs en na de koers komt iedereen kijken naar zijn banden, de wonderbanden, hoho. De volgende koersen wordt het parcours grondig gecontroleerd maar niets verdacht gevonden en... toch weer hetzelfde: leeglopers aan de lopende band en Karel komt heelhuids aan met de handen in de lucht.

Maar... de délégué die de nummers noteert aan de meet ziet plots de naam 'Karel Kaers' verschijnen op zijn blad en dat doet een belleke rinkelen. Want hij kent Berten Kaers van in de tijd dat hij de lepe truc uithaalde om op de foto met de winnaar te staan. En hij legt onmiddellijk de link met de platte banden .

De week daarop volgt hij Berten ongezien op afstand het veld in waar weinig toeschouwers staan en ziet naar het einde van de koers Berten iets uit zijn zak halen en dit in een modderspoor deponeren. En ja, na de passage van de kopgroep staat de helft aan de kant te vloeken. De volgende ronde nog eens hetzelfde maar dan neemt hij het ...(?) weer uit de modder en verdwijnt richting de meet. Karel staat opnieuw op de foto en... Berten ook. Maar nu tussen twee gendarmes want de délégué heeft deze verwittigd en uit de zak van Berten hebben ze een paar onderkanten van gebroken bierflesjes gehaald... Ideaal om koersbanden te doorprikken als ge erover rijdt.

Karel is blijven koersen want hij wist van niets. Maar Berten heeft het moeten uitleggen en loopt nu gekleed als iedere cafébaas.

Zijn stamminee noemt nu gewoon 'Het wiel' en aan de muur hangen nu foto's van de vinken- en duivenkampioenen, hoho.

Lucien van Gent

(bronvermelding fotomateriaal: <https://www.google.com/search>)